

Associació
per a l'estudi
del moble

estudi del moble/ estudio del mueble, núm. 19, maig/mayo 2014, p. 32-34

Bressol de parament del segle XVIII

Àngels Creus Tuèbols, conservadora i restauradora. angelscreus@estudidelmoble.com

Bressol de parament, construït a Catalunya a la segona meitat del segle XVIII i decorat sota l'influx oriental de les xineries, en funció de la gran teatralitat que acompanyava el ritual del naixement i la posterior presentació en societat del nou fill.

Paraules clau: bressol, barroc, segle XVIII, xineries, estufat

Data recepció: 6-9-2014

Data acceptació: 29-9-2014

18 th century cradle

Cradle, build in Catalonia during the 18th century. Decorated with chinoiserie, according to the ritual of the birth and society presentation of the new son.

Keywords: cradle, baroque, 18th century, chinoiserie, *estufat*

Receipt date: 6-9-2014

Acceptance date: 29-9-2014

Data. 10 d'abril de 2014.

Autor de la fitxa. Àngels Creus Tuèbols.

Nom genèric. Civil. Domèstic.

Nom de l'objecte. Bressol.

Estil. Barroc.

Datació. Segle XVIII, segona meitat.

Lloc de construcció. Catalunya.

Mides totals. 90 x 78 x 114,5 cm.

Materials. Fusta de pi per a l'estructura. Guix, cola animal, bol, or, pigments i resina per a la capa pictòrica.

Sistema de construcció. Estructura formada per posts emmetxades a quatre muntants que es prolonguen en un encaix de forquilla per unir-se a les dues posts de tall arrodonit que fan de potes. Dos llistons verticals de reforç es claven als extrems i s'emmetxen a mitja mossa a les potes. La fonadura es forma a partir de sis posts recolzades sobre un travesser central. Els elements tornejats s'emmetxen als muntants i les motlures aplicades s'encolen i es claven a l'extrem superior de les quatre cares del cos.

Tècniques decoratives. Xarol. Daurat. Estufat. Motllurat. Tornejat.

Elements representats. Anagrama de Crist. Escenes figuratives orientals sobre fons d'arquitectures i paisatges.

Descripció. Bressol de mides grans decorat amb xineries i l'anagrama de Crist en un fons verdós seguint la tècnica de l'estufat. La part superior de les posts que conformen les seves quatre cares es vogeixen de manera retallada diferenciant en alçada el capçal dels

peus, amb el complement daurat d'una motllura que ressegueix aquest perfil i dels quatre elements tornejats que coronen els muntants. L'estructura es recolza damunt les dues potes de funció basculant, mentre que dos llistons motllurats les reforcen al cos. L'ornament es completa amb una línia pintada en blau que perfila el contorn de la superfície decorada i dues anelles de ferro clavades a mitja alçada de cadascun dels llistons de reforç.

Estat de conservació. Bo, amb algunes pèrdues a l'estrat pictòric, en el daurat i a l'estuc.

Restauracions. Retocs a la capa pictòrica i daurats, amb alguna reintegració en el capçal i parts motllurades.

Estudi. El bressol pertany a la col·lecció del Museu del Disseny de Barcelona amb el número de registre MADB 8.370. Es tracta d'un exemplar de mides grans que com els llits vestits del segle XVIII, era considerat més de pa-

rament que d'ús habitual. En aquest sentit, la tendència a l'ostentació era imprescindible i els llits, com a peces principals de les cases, adquirien un paper molt destacat en els rituals cerimonials de les famílies.

Com documenta la historiadora Núria Ruiz, els bressols formaven part important dels espais íntims reservats a les dones. Es situaven en els dormitoris on precisament naixien els fills amb l'ajut de les llevadores, les quals s'encarregaven de confirmar l'embaràs i d'assistir-les durant el part. Un ofici que es transmetia de mares a filles i que incloïa la potestat de batejar el nadó en cas de necessitat ja que el mossèn, exactament com feia el metge, només es personava en cas de perill de la mare.

La presentació del nou fill en societat igualment es realitzava en el dormitori. Suposava un dels esdeveniments principals de les famílies i la posada en escena era primordial. Com si d'un espectacle teatral es tractés, es cuidava fins l'últim detall de l'escenografia i el bressol de parament era la peça principal que s'oferia a les nombroses visites que acudien a felicitar al matrimoni. Presentava una decoració en consonància al gran llit que presidia l'alcova i a la resta dels mobles que enriquien el dormitori contigu. És una tradició que va perdurar a Catalunya i a altres indrets fins a finals del segle XIX.

Encara que en data molt anterior al nostre exemplar i fent referència a França, com cita Lucie-Smith, Leonor de Poitiers, entre el 1484 i 1491, escriu l'obra *Les Honneurs de la Cour*, on recull els rituals de la cort i l'etiqueta en funció de les diferents classes socials. Amb gran detall, descriu una d'aquestes estances "en la que debía haber, como es costumbre, una cuna colgada de dos anillas de hierro situadas entre dos postes de madera. La cuna ha de estar provista de un pabellón (baldaquín) cuadrado o circular haciendo juego" afegint que el ideal era que el dosser fos de seda, es posés una catifa davant el bressol i el nen millor anés cobert amb un mantell d'ermeni. També ens explica que un nen d'alt ranc havia de ser portat des de l'estança destinada als nens fins a la cambra principal. Així, defineix com els nadons nascuts en el si d'una família acomodada, disposaven de dos bressols. El de representació, més

alt i ric a fi amb el dormitori de la mare, el qual permetia l'esplèndid lluïment del fill i el d'ús quotidià, molt més senzill i pràctic que s'ubicava a la cambra dels nens a la cura del servei, tot i que no totes les famílies es podien permetre aquest luxe.

A Catalunya, l'única exposició referent a llits i bressols va tenir lloc a Can Calopa, Argentona, l'any 1952 per iniciativa de Jaume Clavell i dels Amics d'Argentona.

El model que estudiem es decora en una qualitat mitjana sota l'influx oriental de les xineries, una moda que apareix el segle XVII i durant el XVIII s'estén per tota Europa reproduint-se en tots els països. Els elements representats són fidels als models orientals però s'introdueix l'anagrama de Crist entre els tres claus de la crucifixió i les espigues que simbolitzen l'eucaristia, com a component inequívoc religiós que sovint inclouen els exemplars produïts a Catalunya. Els personatges semblen simbolitzar el pas de la vida, tot donant sentit al moble, com si anessin avançant en edat. Però les cares mig esborrades pel fregament impedeixen una clara interpretació de les escenes. Per altra banda, la forma retallada del contorn del capçal junt el simbolisme religiós, presenta certa afinitat amb la producció gironina de llits policromats coetanis.

Els mobles decorats amb xineries es construïen amb fustes senzilles com en aquest cas el pi. La fusta es recobria amb successives capes de guix per tancar el porus i dissimular totes les juntes. Es polia la superfície i es procedia a la decoració en relleu seguint l'acurada tècnica de l'estufat que consistia, previ estergit, en fer lliscar el guix gota a gota a través del pinzell fins aconseguir els diferents gruixos i formes del dibuix representat, procedint una vegada sec al daurat i pintat.

L'actual aspecte del fons pictòric entre verdós i groguenc és el resultat de la degradació del color original. És evident l'alteració groguenca produïda en la capa de fixació de l'acabat. Possiblement es tracti de goma laca, sempre amb certa tendència a engruïr-se. Mentre que el negre, el vermell, el verd i l'or dels elements decoratius s'han mantingut més estables a la llum i a les inclemències atmosfèriques. L'efecte quartelat que s'observa a l'estrat pictòric adopta

la direcció de la veta de la fusta en un mateix moviment, així com coincideixen les pèrdues d'estrat de la línia blava amb les zones de més fregament.

La construcció segueix la manera manual del segle XVIII. Les fluctuacions de la fusta deixen entreveure les clavilles de reforç dels emmetxats i les diferents cares del cos s'intueixen construïdes en una sola post. Els antics claus de ferro s'han oxidat i alteren l'aspecte de la fusta del voltant. Però aquesta no es veu afectada per plagues d'insectes. Possiblement es tracti de pi melis que s'escollia precisament per la seva propietat resinosa immune als atacs. Les potes es vogeixen de forma arrodonida buscant l'efecte basculant com adopten la majoria de bressols per induir el son.

Qüestionem si les dues anelles de ferro clavades als llistons motllurats dels dos extrems del bressol, realment complien la funció de subjecció en suspensió i aguantaven el pes. No obstant, la lectura de l'anterior text de Leonor de Poitiers confirma el fet i ratifica el sentit del forat del cantell superior del capçal on s'ubicava el baldaquí del bressol. És un interessant bressol de parament, objecte de distinció, que va permetre lluir amb gran orgull la descendència d'una família acomodada catalana de mitjans del segle XVIII.

Localitzacions anteriors.

Barcelona. Col·lecció particular.

Localització actual.

Museu del Disseny de Barcelona ■

Fecha. 10 de abril de 2014.
Autor/s de la ficha. Àngels Creus Tuèbols
Nombre genérico. Civil. Doméstico.
Nombre del objeto. Cuna
Estilo. Barroco.
Datación. Siglo XVIII, segunda mitad.
Lugar de construcción. Cataluña.
Medidas totales. 90 x 78 x 114,5 cm.
Materiales. Madera de pino para la estructura. Yeso, cola animal, bol, oro, pigmentos y resina para la capa pictórica.
Sistema de construcción. Estructura formada por tablas ensambladas a cuatro montantes que se prolongan en ensamble de horquilla para unirse a las dos tablas de corte redondeado que forman las patas. Dos listones verticales de refuerzo se clavan a los extremos y se ensamblan a media madera a las patas. El fondo se forma a partir de seis tablas apoyadas sobre un larguero central. Los elementos torneados se ensamblan a los montantes y las molduras aplicadas se encolan y clavan al extremo superior de las cuatro caras del cuerpo.
Técnicas decorativas. Charol. Dorado. *Estufat*: relieve logrado a base de yeso. Moldurado. Torneado
Elementos representados. Anagrama de Cristo. Escenas figurativas orientales sobre fondos de arquitecturas y paisajes.
Descripción. Cuna grande decorada con chinerías i el anagrama de Cristo sobre fondo verdoso aplicando la técnica del *estufat*. El perfil superior recortado de las tablas que conforman sus cuatro caras se sierra diferenciando en altura el cabezal de los pies, con el complemento dorado de una moldura que la contornea y cuatro elementos torneados que coronan los montantes. Esta estructura se apoya encima de las dos patas de función basculante y dos listones moldurados la refuerzan. El ornamento se completa con una línea pintada en azul que perfila el contorno de la superficie decorada y dos anillas de hierro clavadas a media altura de cada listón de refuerzo.
Estado de conservación. Bueno, con alguna pérdida en el estrato pictórico, dorado y estuco.
Restauraciones. Retoques en la capa pictórica y dorados, con alguna reintegración en el cabezal y zonas molduradas.
Estudio. La cuna pertenece a la colec-

ción del *Museu del Disseny* de Barcelona con el número de registro MADB 8.370. Se trata de un ejemplar de grandes medidas que como las camas vestidas del siglo XVIII, se consideraba más de aparato que de uso habitual. En este sentido, la tendencia a la ostentación era imprescindible y las camas, como piezas principales de las casas, adquirirían un papel muy destacado en los rituales ceremoniales de las familias. Como documenta la historiadora Núria Ruiz, las cunas formaban parte importante de los espacios íntimos reservados a las mujeres. Se situaban en los dormitorios donde precisamente nacían los hijos con la ayuda de las comadronas, las cuales se encargaban de confirmar el embarazo y de asistirles durante el parto. Un oficio que se transmitía de madres a hijas y que incluía la potestad de bautizar al recién nacido en caso de necesidad debido a que el sacerdote, exactamente como hacía el médico, solamente se personaba en caso de peligro de la madre. La presentación del nuevo hijo en sociedad también acontecía en el dormitorio. Suponía uno de los acontecimientos principales de las familias y la puesta en escena era primordial. Como si de un

espectáculo teatral se tratara, se cuidaba hasta el último detalle de la escenografía y la cuna de aparato era la pieza principal que se ofrecía a las numerosas visitas que acudían a felicitar al matrimonio. Adquiriendo una decoración en consonancia a la gran cama que presidía la alcoba y al resto de los muebles que enriquecían el dormitorio contiguo. Es una tradición que perdura en Cataluña, como en otros lugares, hasta finales del siglo XIX. Si bien con fecha muy anterior a nuestro ejemplar y haciendo referencia a Francia, como cita Lucie-Smith, Leonor de Poitiers, entre el 1484 y 1491, escribe la obra *Les Honneurs de la Cour*, recogiendo los rituales de la corte y la etiqueta en función de las diferentes clases sociales. Describe con gran detalle uno de estos aposentos “*en el que debía haber, como es costumbre, una cuna colgada de dos anillas de hierro situadas entre dos postes de madera. La cuna tiene que estar provista de un pabellón (baldaquín) cuadrado o circular haciendo juego*” añadiendo que el ideal era que el dosel fuera de seda, se colocara una alfombra ante la cuna y el niño mejor fuera cubierto con un manto de armiño.

También nos explica que un niño de alto rango debía desplazarse desde el aposento destinado a los niños hasta la cámara principal. Así, define como los bebés nacidos en el seno de una familia acomodada, disponían de dos cunas. El de representación, más alto y rico, afín con el dormitorio de la madre, el cual permitía el espléndido lucimiento del hijo, y el de uso cotidiano, mucho más sencillo y práctico que se ubicaba en la habitación de los niños al cuidado del servicio, a pesar de que no todas las familias podían permitirse este lujo.

En Catalunya, la única exposición referente a camas y cunas, tuvo lugar en 1952 en Can Calopa, Argentona, por iniciativa de Jaume Clavel y los Amigos de Argentona.

El modelo que estudiamos se decora en calidad mediana bajo el influjo oriental de las chinerías, una moda que aparece el siglo XVII y durante el XVIII se extiende por toda Europa reproduciéndose en todos los países. Los elementos representados son fieles a los modelos orientales, pero introduce el anagrama de Cristo entre los tres calvos de la crucifixión y las espigas de la eucaristía, como componente inequívoco religioso que a menudo incluyen ejemplares producidos en Cataluña. Los personajes parecen simbolizar el paso de la vida, dando sentido al mueble, como si avanzaran en edad. Sin embargo, las caras medio borradas por el roce impiden una clara interpretación de las escenas. Por otro lado, la forma re-

cortada del contorno del cabezal junto al simbolismo religioso, presenta cierta afinidad con la producción gerundense de camas policromadas coetáneas.

Los muebles decorados con chinerías se construían con maderas sencillas como en este caso el pino. La madera se recubría con sucesivas capas de yeso para tapar su poro y disimular todas las juntas. Se pulía la superficie y se procedía a la decoración en relieve aplicando la delicada técnica del *estufat* que consistía, previo estarcido, en deslizar el yeso gota a gota a través del pincel hasta conseguir los diversos planos de las formas del dibujo representado, procediendo una vez seco a su dorado y pintado.

El actual aspecto del fondo pictórico entre verdoso y amarillento es el resultado de la degradación del color original. Es evidente la alteración amarillenta originada en la capa de fijación del acabado. Posiblemente se trate de goma laca, con tendencia a amarillear. Mientras que el negro, el rojo, el verde y el oro de los elementos decorativos se han mantenido más estables a la luz y a las inclemencias atmosféricas. El efecto cuarteado que se observa en la capa pictórica adopta la dirección de la veta de la madera en un mismo movimiento, así como coinciden las pérdidas de estrato de la línea azul con las zonas de mayor rozamiento.

La construcción sigue el modo manual del siglo XVIII. Las fluctuaciones de la madera dejan entrever las clavijas de refuerzo de los ensambles y las diferentes

caras del cuerpo se intuyen construidas en una sola tabla. Los antiguos clavos de hierro se han oxidado y alteran el aspecto del contorno de la madera, pero esta no se ve afectada por plagas de insectos. Posiblemente se trate de pino melis escogido precisamente por su propiedad resinosa inmune a los ataques. Las patas se sierran en forma redondeada buscando el efecto basculante que adoptan la mayoría de cunas para inducir el sueño.

Cuestionamos si las dos anillas de hierro clavadas a los listones moldurados de los dos extremos de la cuna, realmente cumplían la función de sujeción en suspensión y aguantaban el peso.

No obstante, la lectura del anterior texto de Leonor de Poitiers confirma el hecho y ratifica el sentido del agujero del canto superior del cabezal donde se ubicaba el baldaquino de la cuna. Es una interesante cuna de aparato, objeto de distinción, que permitió lucir con gran orgullo la descendencia de una familia acomodada catalana de mediados del siglo XVIII.

Localizaciones anteriores.

Barcelona. Colección particular.

Localización actual.

Museu del Disseny de Barcelona ■

IMÁGENES: La Fotográfica

BIBLIOGRAFÍA

- CALVO, Oriol. “Jaume Clavel i Nogueras (1914 -1997)”. En: *Fonts*, gener 2003, P. 11 – 20.
 LUCIE-SMITH, Edward. *Breve historia del mueble*. Ediciones del Serbal, Barcelona, 1980. Pag. 47.
 MAINAR, Josep. *El Moble Català*. Edicions Destino, Barcelona, 1976.
 MARTI MAURI. Concepció. *Descubriendo la cama buena*. Revista Estudi del Moble núm. 10, Associació per a l'Estudi del Moble, Novembre 2009, pag. 11.
 PIERA, Mónica i MESTRES, Albert. *El Moble a Catalunya, l'espai domèstic del Gòtic Modernisme*. Angle Editorial, Barcelona, 1999.
 RUIZ COMIN, Núria. *El Dormitorio: Testigo del principio de la vida*.
 VON ZGLINICKI, Friederich. *Die Wiege*. VerlagFriederichPustetRegensburg. Germany, 1979.

NORMES PER A LA PRESENTACIÓ D'ORIGINALS A LA REVISTA ESTUDI DEL MOBLE

ESTUDI DEL MOBLE és una publicació periòdica de l'ASSOCIACIÓ PER A L'ESTUDI DEL MOBLE (AEM). De periodicitat semestral, es publica al maig i al novembre.

I. Tots els treballs remesos a Estudi del Moble per a la seva publicació han de ser originals i inèdits i no estar sotmesos per a la seva publicació en una altra revista.

2. Els originals es presentaran en format informàtic que es pugui manipular (preferentment word o writer o equivalent de programari lliure) o bé en suport paper amb còpia en format informàtic.

3. Els originals es poden presentar en qualsevol idioma de la Unió Europea i es publicaran en l'idioma de lliurament. Els treballs en català es presentaran amb traducció al castellà.

4. L'original ha d'incloure a l'inici de l'article:

- Títol
 - Nom i dos cognoms de l'autor/a/es
 - Adreça/ces i telèfon/s
 - Correu/s electrònic/s que es desitja que aparegui publicat a l'article
 - Situació/ns acadèmica/ques
 - Nom de la institució a la qual pertany/en (si és el cas)
 - Declaració de caràcter inèdit i original del treball
 - Resum del contingut del treball en l'idioma de presentació i en anglès (que inclourà també la traducció del títol a l'anglès) amb una extensió no superior a 600 espais, aproximadament a 6 línies de text.
 - 5 paraules clau màxim en ambdós idiomes
 - Data de tramesa del treball
5. Els fulls, independentment del format de lliurament, aniran numerats i les notes situades al final de l'article.
6. Els treballs versaran sobre qualsevol àmbit referent

al moble antic i contemporani, així com sobre interiors o qualsevol altre element relacionat amb el mobiliari. Poden ser articles de professionals reconeguts en el sector i/o estudis científics vinculats al món del moble i la seva conservació i restauració. Els texts han de ser clars i precisos, d'interès acadèmic o museístic. Les imatges es contemplen com a suport dels estudis.

7. Les imatges es lliuraran junt amb l'original, en arxiu/s a part, degudament referenciades i designades. Els aspectes relacionats amb els drets d'autoria de les imatges han d'estar resolts i garantits per l'autor/a/s del treball.

8. L'autor/a/s és el responsable de les seves opinions, dels drets d'autoria i de la propietat de les imatges publicades.

9. El comitè editorial d'Estudi del Moble és qui selecciona els articles que es publicaran.

10. Referent a l'extensió dels articles, el número de caràcters es concretarà amb la direcció de la revista i qualsevol canvi que l'autor/a/s proposi realitzar sobre l'extensió acordada ho haurà de comunicar a aquesta.

11. Els texts passaran revisió i correcció lingüística. Si en el procés de correcció és necessari demanar aclariments a l'autor/a/s, la direcció de la revista els trametrà les qüestions.

12. Una vegada rebut l'article, es notificarà la seva acceptació, rebuig o proposta de modificació.

13. El comitè editorial pot proposar canvis i correccions d'acord amb la línia editorial de la revista, que seran sempre consensuats amb l'autor/a/s

14. Una vegada maquetats, els articles es trametraran en format pdf per correu electrònic a cada autor/a/es per a la seva correcció. En aquest l'autor/a/s podrà incloure les correccions necessàries, i és desitjable retornar el pdf corregit amb la màxima celeritat possible. Una vegada

efectuada aquesta correcció no s'admetran variacions, excepte les consensuades amb la direcció de la revista.

15. L'autor/a/s rebran 4 exemplars de la revista i una separata en format pdf per tal que pugui ser compartida a la xarxa o tramesa per correu electrònic.

16. S'inclourà sempre la bibliografia, les notes i les cites al final de l'article amb les següents indicacions:

- notes numerades correlativament
- bibliografia en ordre alfabètic segons el model a continuació. En cas de diverses obres del mateix autor s'ordenaran cronològicament:

Llibres

COGNOM, Nom sense abreviar. *Títol del llibre*. Localitat, Editorial, any, pàgina/s (si és el cas). Núm. ISBN.

Exemples:

LUCIE-SMITH, Edward. *Breve historia del mueble*. Barcelona, Ediciones del Serbal, 1988, p.39. ISBN. 84-85800-02-8.

PIERA, Mónica; MESTRES, Albert. *El moble a Catalunya*. Manresa, Fundació Caixa Manresa- Angle Editorial, 1998. ISBN. 84-88811-53-5

PUIG, Josep; FALGUERA, Antoni de; GODAY, Josep. *L'Arquitectura romànica a Catalunya* [3 Vols.], Barcelona, Institut d'Estudis Catalans- Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, 1983. ISBN. 84-50085-47-0

En el cas de més de tres autors cal citar directament el títol de la publicació.

Articles de revistes/llibres/actes de congressos i altres

COGNOM, Nom sense abreviar. "Títol de l'article/ comunicació, etc". A: *Títol de l'obra on apareix*, núm., any, pàgines. Núm. ISSN

Ex: SANZ DE LA HIGUERA, Francisco José. "La medida del tiempo en Burgos. Relojes a me-

diados del siglo XVIII". En: *Historia Social*, núm. 67, 2010, p. 23-49. ISSN. 0214-2570

Documents en línia

ORGANISME o COGNOM, Nom sense abreviar. Títol [En línia]. Edició o versió. Localitat, Editorial, any, pàgina/es (si és el cas). «adreça web» [Consulta:]

Ex: EUROPEAN COMMISSION. TRANSLATION SERVICE. Eurodicautom [En línia]. European Comisión, 2004. «http://europa.eu.int/eurodicautom/Controller» [Consulta: 22 de setembre de 2004]

GÓMEZ, Muriel. "La mirada de Eudald Serra. El artista a través de las colecciones de cerámica japonesa del Museo Etnológico de Barcelona". En: *Archivo Español de Arte* [en línia], núm. 343, 2013, p. 221-236. «http://archivospañoldearte.revistas.csic.es/index.php/aea/article/view/548/545» [Consulta: 18 de gener de 2014]

17. Els articles es poden remetre per correu electrònic a premsa@estudidelmoble.com. Les fotografies i imatges han de ser digitals amb la màxima definició, format jpeg/tiff.

18. Els articles d'Estudi del moble en format digital es poden trobar a la web de l'AEM www.estudidelmoble.com. L'autor pot aportar més imatges i documents d'interès per a l'article i es penjaran junt amb els pdfs de la revista.

19. L'AEM té conveni amb les institucions promotores del projecte RACO (revistes catalanes d'accés obert). El Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, el Departament de Cultura, el Centre de Supercomputació de Catalunya i el Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya impulsen la presència a la xarxa de les revistes científiques. Aquest acord permet la difusió virtual dels articles publicats a Estudi del Moble amb la presentació i context propis de la nostra revista.

NORMAS PARA LA PRESENTACIÓN DE ORIGINALES EN LA REVISTA ESTUDIO DEL MUEBLE

ESTUDIO DEL MUEBLE es una publicación periódica de la ASOCIACIÓN PARA EL ESTUDIO DEL MUEBLE (AEM). De periodicidad semestral, se publica en mayo y noviembre.

I. Todos los trabajos enviados a Estudio del Mueble para su publicación deberán ser originales e inéditos y no estar sometidos a la consideración para su publicación en otra revista.

2. Los originales se presentarán en formato informático manipulable (preferentemente word o writer o equivalente en software libre), o bien en soporte papel con copia en formato informático.

3. Los originales se pueden presentar en cualquier idioma de la Unión Europea y se publicarán en el idioma de entrega. Los trabajos en catalán se presentarán con su traducción al castellano.

4. El original debe incluir en el inicio del artículo:

- Título
 - Nombre y dos apellidos del autor/a/es
 - Dirección/es y teléfono/s
 - Correo/s electrónico/s que se prefiera aparezca publicado en el artículo
 - Situación/es académica/s
 - Nombre de la institución a la que pertenece/n (si es el caso)
 - Declaración carácter inédito y original del trabajo
 - Resumen del contenido del trabajo en el idioma de presentación y en inglés (que incluirá también la traducción del título al inglés) con una extensión no superior a 600 espacios, aproximadamente 6 líneas de texto
 - 5 palabras clave máximo en ambos idiomas
 - Fecha de entrega del trabajo
5. Las hojas, independientemente del formato de entrega, irán numeradas y las notas situadas al final del artículo.
6. Los trabajos versarán sobre cualquier ámbito referente al mueble antiguo y contemporáneo, así

como a interiores o cualquier otro elemento relacionado con el mobiliario. Pueden ser artículos de profesionales reconocidos del sector y/o estudios científicos vinculados al mundo del mueble y su conservación y restauración. Los textos deben ser claros y precisos, de interés académico o museístico. Las imágenes se conciben como soporte de los estudios.

7. Las imágenes se entregarán junto con el original, en archivo/s a parte, convenientemente reseñadas. Los aspectos relacionados con los derechos de autoría de las imágenes deben estar resueltos y garantizados, en su caso, por el autor/a/es del trabajo.

8. El autor/a/es es responsable de sus opiniones, de los derechos de autoría y de la propiedad de las imágenes publicadas.

9. El comité de redacción de Estudio del Mueble es quien selecciona los artículos que se publicarán.

10. Referente a la extensión de los artículos, el número de caracteres se concretará con la dirección de la revista y cualquier cambio que el autor/a/es propongan hacer sobre las citadas extensiones se debe comunicar a ésta.

11. Los textos pasarán revisión y corrección lingüística. Si en el proceso de corrección es necesario pedir aclaraciones al autor/a/es, la dirección de la revista transmitirá la demanda de aclaraciones al autor/a/es.

12. Una vez recibido el artículo se notificará su aceptación, rechazo o propuesta de modificación.

13. El comité de redacción puede proponer cambios y correcciones de acuerdo con la línea editorial de la revista, que serán siempre consensuados con el autor/a/es.

14. Una vez maquetados, los artículos se mandarán en formato pdf vía correo electrónico a cada autor/a/es para su corrección. En éste el autor/a/es podrá incluir las correcciones necesarias, siendo deseable retornar el pdf corregido con la máxima celeridad posible. Una vez efectuada esta correc-

ción, no se admitirán variaciones salvo las consensuadas con la dirección de la revista.

15. El autor/a/es recibirán 4 ejemplares de la revista y una separata en formato pdf para que pueda ser compartida en la red o enviada por correo electrónico.

16. Se incluirá siempre la bibliografía y las notas y citas al final del artículo con las siguientes indicaciones:

- Las notas numeradas correlativamente
- La bibliografía en orden alfabético según el modelo siguiente. En caso de varias obras del mismo autor se ordenarán cronológicamente:

Libros

APELLIDO, Nombre sin abreviar. *Título del libro*. Localidad, Editorial, año, pàgina/s (si es el caso). Núm. ISBN.

Ejemplos:

LUCIE-SMITH, Edward. *Breve historia del mueble*. Barcelona, Ediciones del Serbal, 1988, p.39. ISBN. 84-85800-02-8.

PIERA, Mónica; MESTRES, Albert. *El moble a Catalunya*. Manresa, Fundació Caixa. Manresa-Angle Editorial, 1998. ISBN. 84-88811-53-5

PUIG, Josep; FALGUERA, Antoni de; GODAY, Josep. *L'Arquitectura romànica a Catalunya* [3 Vols.], Barcelona, Institut d'Estudis Catalans- Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, 1983. ISBN. 84-50085-47-0

En caso de más de tres autores se debe citar directamente el título de la publicación.

Artículos de revistas/llibres/actes de congressos y otros

APELLIDO, Nombre sin abreviar. "Título de la obra donde aparece, n", año, páginas. Núm. ISSN

Ej: SANZ DE LA HIGUERA, Francisco José. "La medida del tiempo en Burgos. Relojes a mediados del siglo XVIII". En: *Historia Social*, núm. 67, 2010, p. 23-49. ISSN. 0214-2570

Documentos en línea

ORGANISMO o APELLIDO, Nombre sin abreviar. Título [En línea]. Edición o versión. Localidad, Editorial, año, pàgina/s (si es el caso). «dirección web» [Consulta:]

Ej: EUROPEAN COMMISSION. TRANSLATION SERVICE. Eurodicautom [En línea]. European Comisión, 2004. «http://europa.eu.int/eurodicautom/Controller» [Consulta: 22 de septiembre de 2004]

GÓMEZ, Muriel. "La mirada de Eudald Serra. El artista a través de las colecciones de cerámica japonesa del Museo Etnológico de Barcelona". En: *Archivo Español de Arte* [en línea], núm. 343, 2013, p. 221-236. «http://archivospañoldearte.revistas.csic.es/index.php/aea/article/view/548/545» [Consulta: 18 de enero de 2014]

17. Los artículos se pueden enviar por correo electrónico a premsa@estudidelmoble.com. Las fotografías deben ser digitales con la máxima definición, formato jpeg/tif.

18. Los artículos de Estudio del mueble / Estudio del mueble en formato digital se pueden encontrar en la web de la Asociación www.estudidelmoble.com. El autor puede aportar más imágenes y documentos de interés para el artículo y se colgarán junto con los pdfs de la revista.

19. La Asociación tiene convenio con las instituciones promotoras del proyecto RACO (revistas catalanas con acceso abierto). El Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, el Departament de Cultura, el Centre de Supercomputació de Catalunya i el Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya impulsen la presència en Internet de revistes científiques. Este acuerdo permite la difusión virtual de los artículos publicados en Estudio del Mueble con la presentación y referencias de contexto propias de nuestra revista.

Nos & Soto
Fotògrafs

Especialistes en peces d'art

www.nosisoto.com

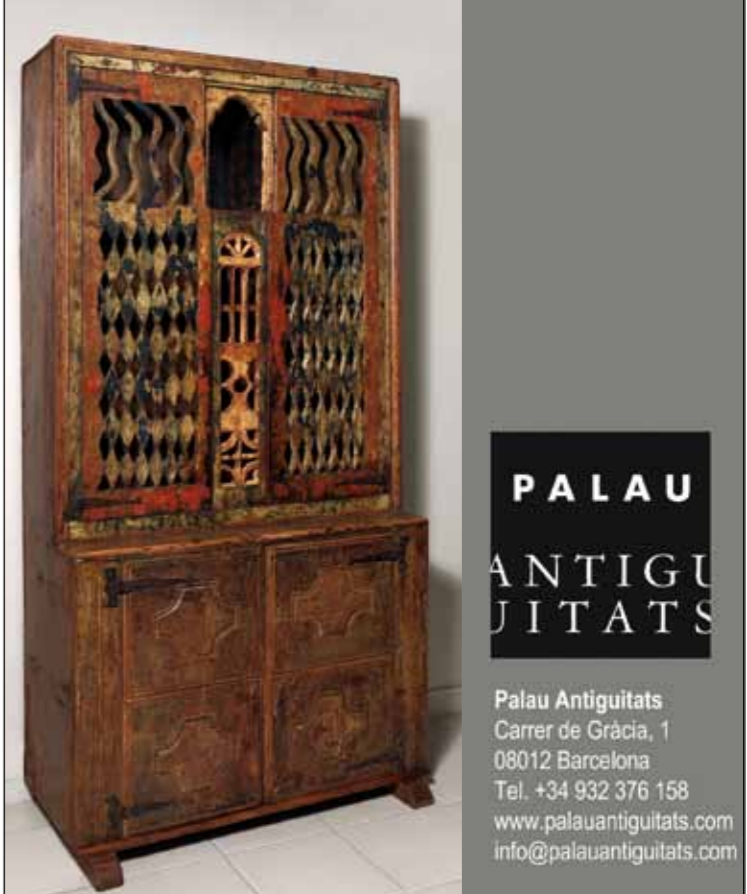

REAL MONESTIR DE SANTA MARIA DE PEDRAÏBES

EXPOSICIÓ MURALS SOTA LA LUPA LES PINTURES DE LA CAPELLA DE SANT MIQUEL

Organitzat per: Institut de Pedraïbes

Col·labora: Generalitat de Catalunya

PALAU
ANTIGUITATS

Palau Antiquitats
Carrer de Gràcia, 1
08012 Barcelona
Tel. +34 932 376 158
www.palauantiquitats.com
info@palauantiquitats.com

Ibertrac,
control de plagues,

POSA AL SEU ABAST ELS TRACTAMENTS MÉS ESPECIALITZATS PEL CONTROL DE INSECTES DE LA FUSTA

ATMOSFERA MODIFICADA
TECNOLOGIA MICROONES
TRACTAMENTS QUÍMICS
TRACTAMENTS AMB ESQUERS
SERVEI DE MONITOREIG

it ibertrac
DES DE 1977
CONTROL DE PLAGUES

934 393 104 - 934 304 301
www.ibertrac.com / www.termitas.net

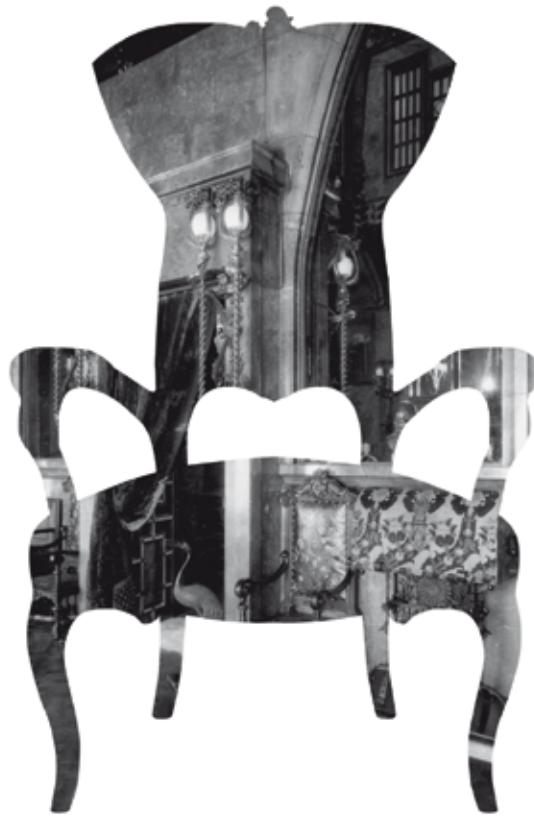
Loreto, 13 - 15 D - 08029 Barcelona

PALAU GÜELL

MIRADES AL MOBILIARI

EXPOSICIÓ PERMANENT
DES DEL 7 DE NOVEMBRE

PALAU GÜELL
Carrer Nou de la Rambla, 3-5
Barcelona

PALAU
GÜELL
ANTONI GAUDÍ

 Diputació
Barcelona

Organització
de les Nacions Unides
per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura

Obres d'Antoni Gaudí
Inscrit a la Llista
del Patrimoni Mundial
el 1984

Segueix-nos a:

www.palauell.cat

Mancomunitat
de Catalunya
1914 2014